

7 במרץ, 2010
מספרנו: מ/254 (רל"א אע-10-115-אס)

פרופ' חיים הרשקו
נציב קבילות הציבור
בן טבאי 2 / ת.ד. 1176
ירושלים 91010
משרד הבריאות
באמצעות פקס: 02-5681353

לכבוד,
ד"ר איתן חי-עם
המנהל הכללי
בן טבאי 2 / ת.ד. 1176
ירושלים 91010
משרד הבריאות
באמצעות פקס: 02-6783266

שלום רב,

הנדון: מעורבותם של רופאים בעינויים ו/או יחס אכזרי, לא אנושי, או משפיל

אנו פונים אליכם בבקשה כי משרד הבריאות יחקור את מהות מעורבותם של רופאים ואנשי רפואה אחרים, במקרה בו עולה חשש להפעלת עינויים ו/או יחס לא אנושי, אכזרי או משפיל (להלן: התעללות) כלפי העצור ג'יהאד ריאד עבד-אלכרים מוגרבי ת.ז. 850078189. במיוחד הינו רוצים לקבל מענה לשאלה מדוע הרופאים שהיו עדים לאלימות, אשר הופעלה כלפי מר מוגרבי לא תיעדו את הסימנים באופן מלא ולא דיווחו על הדבר לגורם כלשהו מחוץ למקום עבודתם, כפי שנדרש מהם על פי אמנות בינלאומיות הנוגעות למעורבותם של רופאים בעינויים ו/או ביחס אכזרי, לא אנושי או משפיל.

עוד אנו מבקשים לברר, כיצד ימנע משרד הבריאות העברת מידע שוטף על מטופלים לחוקרי שב"כ ע"י רופאים, דבר שאף הוא נוגד את כללי האתיקה הרפואית והאמנות הנוגעות לעינויים כמו גם לחוק זכויות החולה וחוק ההגנה על פרטיות. כאן המקום לציין כי מכתב זה מהווה המשך להתכתבות עם משרדכם שהתנהלה כבר מתחילת 2008. במסגרת זו, אנו חוזרים על בקשתנו מאז, שמשרד הבריאות יפרסם חוזר מנכ"ל אשר יורה כי:

1. צוותי רפואה לא ישתפו פעולה בכל דרך שהיא עם חקירות תחת עינויים ו/או יחס ועונשים אכזריים, בלתי אנושיים או משפילים.

2. צוותי רפואה לא ייבדקו כלואים העתידים להיכנס לחקירות שב"כ, עד שיוכרז כי שב"כ לא מפעיל עינויים בחקירות.

3. צוות רפואי (במסגרת הכלא או בבית חולים) בפניו טוען עציר/אסיר כי עונה או שהצוות הרפואי עצמו חושד כי עונה, ינהג על פי הכללים הבאים:

- א. יטפל הצוות הרפואי בעציר כנדרש, לאחר שקיבל את הסכמתו.
- ב. ימנע באופן קטגורי באמצעות הוראה רפואית חזרתו של העציר לחקירה ו/או למתקן בו שהה.
- ג. ידווח לגורם מוסכם במערכת ומחוצה לה.

- ד. יתעד בתיק הרפואי את פרטי ואופי העינוי או ההתעללות שהופעלו נגד העציר, ואת השלכותיו הרפואיות כפי שעולות בבדיקה, וידאג שתיעוד זה לא יגיע לידי חוקריו.
- ה. צוות רפואי המקבל מידע על עינויים (גם מעדות שמיעה) ידווח לגורמים המוסכמים, כגון: היועץ המשפטי לממשלה ולמח"ש (שהם הגופים המוסכמים לטפל בתלונות נגד עינויים), וכן למפקד הכלא, משרד הבריאות והר"י.

כמו כן, ביקשנו שמשרד הבריאות יודיע כי יספק הגנה משפטית וכלכלית לאנשי צוות רפואי המדווחים על ומונעים את המשך העינויים ו/או יחס אכזרי, משפיל או בלתי אנושי אחר, ואלימות על כל סוגיה וזאת כנגד אפשרות של התעמרות מצד מעסיקיהם.

בתשובתו מיום 17.5.09 מסר פרופ' ישראלי, מנכ"ל משרד הבריאות כי המשרד שולל מכל וכל השתתפות רופאים או מטפלים אחרים בפעילות בלתי חוקית. כיוון שלדעתו מדובר במקרים חריגים ויוצאים מן הכלל, ומתוך חשש להכתים את המוניטין של אנשי מערכת הביטחון והרפואה, משרד הבריאות לא מצא לנכון להוציא חוזר מנכ"ל בנושא. ככל הידוע לנו, המשרד אף לא נקט בכל פעילות אחרת להעלאת המודעות לסוגיה בקרב אנשי הרפואה בישראל.

לאור המקרה הנוסף, המתועד במכתב זה, אנו שבים ומבקשים שתפעלו להוצאת חוזר מנכ"ל בנושא מעורבותם של רופאים בעינויים ו/או יחס אכזרי, משפיל או בלתי אנושי ולהעלאת מודעותם של צוותי רפואה בכל דרך אחרת שתמצאו לנכון.

כמו כן אנו מבקשים מכם לבחון את האפשרות להפיץ בבתי החולים את החוברת של רל"א "צוותי רפואה: מינעו עינויים", כחלק מהעלאת המודעות לנושא בקרב הצוותים הרפואיים.

להלן נפרט את תלונתו של מר מגרבי, כפי שהדבר עולה מתוך שני תצהירים שמסר לעו"ד מטעם הוועד הציבורי נגד עינויים: הראשון ביום 12.6.08 והשני ביום 11.8.08, ושביגן שניהם נשלחו תלונות ליועץ המשפטי לממשלה:

1. מר מוגרבי נעצר מביתו אשר בטולכרם ביום 26.4.08 בסביבות השעה 23:00. הוא הועבר כשהוא מכוסה עיניים וידיו אזוקות באזיקוני פלסטיק למקום לא ידוע ושם נערכה לו בדיקה רפואית. כמו כן הוא נדרש לענות על שאלון לגבי מחלות רקע. לאחר מכן הועבר למתקן המעצר והחקירות קישון. עם הגעתו לקישון נבדק ע"י רופא והצהיר שהוא אינו סובל מבעיות כלשהן.

2. במשך 20 ימי החקירה הראשונים, ומלבד ימי שישי ושבת, מר מגרבי נחקר באינטנסיביות, והוחזק בחדר החקירה כשידיו כבולות מאחורי משענת כסא המקובע לרצפה למשך שעות ארוכות (מלבד הפסקות

קצרות לאוכל שתייה או שימוש בשירותים). . חוקר המכונה "מימון", הכה את מר מגרבי במצחו וראשו באמצעות כף ידו ולא פעם החזיק אותו מחולצתו והטיח אותו בכיסא עליו ישב כפות לאחור, כך שגבו ספג את המכה. מר מוגרבי מעיד שגם אחרי תום החקירה המשיך לחוש כאבים בגבו.

3. בתום כ 20 ימי חקירה נגבתה עדותו בידי שוטר והוא הועבר לכלא באר שבע למספר ימים ומשם הוחזר לצינוק ב"קישון". ב"קישון" החוקר מסר לו שהם טעו כשהחזירו אותו ל"קישון" במקום להעביר אותו לבית סוהר, ועל כן הועבר לכלא מג'ידו. בכלא מג'ידו שהה לפרק זמן של כשבוע ימים. הוא זוכר שהיום האחרון ב"מג'ידו" היה יום חמישי בשבוע וכי באותו יום הוא הובא להארכת מעצר. עם הארכת מעצרו הועבר בחזרה למתקן החקירות בקישון, שם הוחזק בצינוק למשך סוף שבוע ללא חקירה. החל מיום א' 8.6.08 שוב נחקר באופן רצוף ולאורך שעות ממושכות, כשהוא יושב על כסא מקובע לרצפה וידיו כבולות מאחורי משענת הכסא, ובמשך לא פחות משלושה ימים הוא ישן רק כשעתיים בלילה. מר מוגרבי ציין בתצהירו שבימי החקירה שקדמו לגביית תצהירו בידי עו"ד מטעם הוועד (ביום 12.6.08) חקירתו לוותה במכות בידיים, משיכתו בחולצה והטחתו בכסא. באחד הימים החוקרים החזיקו בחוזקה בלסתו והצמידו את ראשו לכיסא. תלונותיו על כאבים הנגרמים לו כתוצאה מהאלימות המופעלת נגדו לא זכו להתייחסות, ואף גררו שימוש חוזר בשיטות שהכאיבו. החוקרים איימו על מר מוגרבי ב"חקירה צבאית", במעצר אמו ואחיותיו ובהריסת ביתו. ביום ד' הודיעו החוקרים למר מוגרבי שאמו נעצרה ושהמפתח לשחרורה בידו.

4. חשוב לציין כי מר מוגרבי היה מנוע מפגש עם עו"ד במשך 40 ימים, וכי רק ביום 10.6.2008 הודיעו לו חוקריו שהוסר צו מניעת המפגש. בגין מעשיהם והתנהגותם של חוקרי השב"כ כלפי מר מגרבי הגיש הוועד הציבורי נגד עינויים תלונה בשמו ליועץ המשפטי לממשלה ביום 28.7.2008. עד עצם היום הזה לא התקבל כל מענה ענייני לתלונה.

5. חמור מכך, בחלוף יותר משלושה חודשים שבמהלכם לא הוגש נגדו כתב אישום ובתום דיון להארכת מעצרו מיום ב' 4.8.08 מר מוגרבי הוחזר לצינוק הבידוד ב"קישון" עד הערב ונחקר במשך זמן קצר. בבוקר יום המחרת הוא הועלה למכונת, לאחר שנאזק בידי ורגליו ועיניו כוסו. נדמה לו כי הנסיעה ארכה מספר שעות היעד לא נמסר לו. לאחר שהרכב עצר מצא עצמו בחניה תת קרקעית, מתוכה הוכנס לתוך יחידת דיור בליווי 3 אנשים בלבוש אזרחי.

6. בתוך הבית אפשרו לו לשטוף את פניו ולאחר מכן מלוויו הושיבו אותו על ספה ושניים מהם עזבו את המקום. בחלוף כרבע שעה נכנס המכונה "אלדד", אחד החוקרים שחקרו את המר מגרבי ב"קישון". החוקר לחץ את ידו וביקש מהמלווה להוריד את האזיקים. החוקר נתן למר מוגרבי בגדים ומגבת ואמר לו להיכנס להתקלח. אחרי המקלחת "אלדד" אמר למלווה ללכת והמלווה לקח איתו את האזיקים. "אלדד" הציע למר מוגרבי גרעינים וקפה תוך כדי שאילת שאלות. לאחר מכן הצטרף אליהם חוקר נוסף המוכר למר מוגרבי

רח' דרור 9 יפו-ת"א ישראל 68135 | טל: 03-6873718 | פקס: 03-6873029

شارع درور ٩ يافا - تل أبيب ٦٨١٣٥ | هاتف: ٠٣-٦٨٧٣٧١٨ | فاكس: ٠٣-٦٨٧٣٠٢٩

9 Dror St. Jaffa-Tel Aviv 68135 Israel | Tel: +972-3-6873718 | Fax: +972-3-6873029

mail@phr.org.il | www.phr.org.il

מקישון, "מיג'ור עדי", שהביא כיבוד נוסף. "עדי" שלח את "אלדד" לקנות ארוחה בשרית והחקירה נמשכה. במשך היום המשיכו להביא אוכל, פיצוחים ושתייה ואף הציעו לו שתייה חריפה ונשים, אך הוא סירב. קרוב לשעה 20:00 החוקרים הודיעו לו שהם משאירים אותו לישון במקום ולחשוב עד הבוקר. הם לימדו אותו כיצד לפתוח את הספה למיטה, להפעיל את הטלוויזיה והקומקום החשמלי, ולאחר מכן סגרו את הדלתות ועזבו אותו לבדו.

7. לאחר שהתארגן לשינה נכנסו פתאום שני צעירים שצעקו, השליכו אותו על הספה עליה שכב והחלו להכות אותו בכל חלקי גופו. השניים הכו את מר מוגרבי באגרופים ובעטו בו ברגליהם. כמו כן הכו אותו בכתות אקדחים על ראשו. מר מוגרבי הרגיש שהוא מאבד את ההכרה. שני הצעירים זרקו אותו על בטנו על הרצפה והורו לו שלא יזוז. הם אזקו אותו וקראו לרופא. האיש שהגיע היה בלבוש אזרחי אבל היה לו תיק של רופא. הוא הושיב את מר מוגרבי על כיסא הוריד את חולצתו וראה את סימני המכות. כשראה שמר מוגרבי אינו יכול לנשום שם עליו מסכת חמצן. מר מוגרבי מעיד שדימם מראשו ומפיו, פניו היו חתוכות מהאגרופים. הרופא חבש את ראשו והורה לו להישאר על הכיסא. "עדי" הגיע. לבקשת הרופא אחד המכים התקשר להזמין אמבולנס. "עדי" אמר למכים בנוכחות הרופא וצוות האמבולנס לא לספר מה קרה ואם מישהו ישאל שיגידו שמר מוגרבי נפל במדרגות. אנשי צוות האמבולנס אמרו שזה בסדר ושאינן בעיה וכולם הסכימו לגרסה שהוצעה.

8. מר מוגרבי הועלה לאמבולנס על אלונקה כשהוא אזוק בידיו וברגליו. בתוך האמבולנס חבשו לו משקפיים. כאשר הגיעו לבית חולים אזרחי נלקח על אלונקה למיון. הגיעה רופאה ששאלה מה קרה ונאמר לה שמר מוגרבי נפל במדרגות. מר מוגרבי אמר לה שזה שקר ושהוא הוכה. הרופאה אמרה למר מוגרבי שזה לא ענינה ושתפקידה לטפל בו ולא מעניינת אותה סיבת הפציעה. מר מוגרבי נבדק בבית החולים ע"י שני רופאים נוספים שלשניהם הוא ניסה לספר את שאירע. גם שני רופאים אלה נתנו את אותה תשובה כמו הרופאה. כל אותו זמן אנשי הביטחון עמדו בקבוצה גדולה סביב מר מוגרבי. בבית החולים בוצעו תפירה של פציעות הראש וצילום רנטגן של החזה והכתפיים. אחרי כ 3 שעות שוחרר מר מוגרבי מבית החולים. הוא שמע את החוקר אומר לרופא שישתדל לא לאשפז אותו.

9. מר מוגרבי שמע את "מייג'ור עדי" אומר בבית החולים שיש בעיה עם הרופא שצריך לקבל אותו חזרה ל"קישון" כי זה רופא שיכול לעשות בעיות ולכן סיכמו ביניהם לחכות עד החלפת המשמרת של הרופא בקישון. כשהגיעו לקישון חיכו במכונית עד החלפת הרופאים. לפני שהכניסו אותו לרופא תיאמו ביניהם המלווים גרסאות וסיכמו להגיד שמר מוגרבי סובל מכאבים מניתוח ישן. מר מוגרבי ביקש מהרופא משכך כאבים אך לא קיבל. הרופא לא בדק אותו אלא רק שאל האם סבל ממשוהו כשיצא את "קישון" ומר מוגרבי אמר שלא. הוא ניסה לספר לרופא על המכות אבל הרופא לא הגיב והחוקרים אמרו לו לשתוק.

רח' דרור 9 יפו-ת"א ישראל 68135 | טל: 03-6873718 | פקס: 03-6873029

شارع درور ٩ يافا - تل أبيب ٦٨١٣٥ | هاتف: ٠٣-٦٨٧٣٧١٨ | فاكس: ٠٣-٦٨٧٣٠٢٩

9 Dror St. Jaffa-Tel Aviv 68135 Israel | Tel: +972-3-6873718 | Fax: +972-3-6873029

mail@phr.org.il | www.phr.org.il

לאחר מכן הועבר לזמן קצר לצינוק, קיבל בגדים להחלפה ומשם נלקח לאגף הפליליים. השכיבו אותו על גבו במיטה באחד התאים ואזקו אותו לצידי המיטה כך שהוא לא יכול לזוז. הוא הושאר אזוק למיטה עד למחרת בצהריים ואז הועבר לחקירה קצרה שבמהלכה החוקר הטיח בו האשמות ולאחר מכן הוחזר לצינוק. בדרך לצינוק נתקל בניציגה של הצלב האדום וביקש ממנה שתבוא לדבר איתו. אח"כ הורו לו להתקלח כשרגליו אזוקות וניתנו לו בגדים נקיים במקום אלה שהוכתמו בדם. הוא נלקח לפגוש את נציגת הצלב האדום. לווה ע"י 4 סוהרים והיה אזוק בידי וברגליו. כאשר נציגת הצלב האדום ביקשה שיורידו את האזיקים ניסו לסרב, בטענה שהוא מסוכן, אך כשעמדה על כך האזיקים הורדו. בזמן הפגישה עם נציגת הצלב נכנס הרופא שקיבל אותו בחזרתו מקישון. הוא שאל את מר מוגרבי האם רוצה תרופות ומר מוגרבי אמר שבוודאי. הרופא שאל אותו למה הוא סרב לקחת תרופות אתמול, למרות שמר מוגרבי דווקא ביקש לקבל משככי כאבים עם חזרתו לקישון ובוודאי לא סרב. הרופא נתן לו משככי כאבים בנוכחות נציגת הצלב.

10. ב. 11.8.08 יום גביית תצהירו מר מוגרבי התלונן כי הוא עדין סובל מכאבים באזור הצלעות, הכאב מופיע במגע וכאשר הוא מזיז את היד. כמו כן, התלונן על כאב במקום התפרים והמכות בראש. קל היה להבחין בפצע שמגליד בכתף שמאל ואף מסר כי הוא נוהג לבקש תרופות לכאבי הראש אבל רק אחרי בקשות חוזרות ונשנות מקבל אקמול שאינו עוזר. בגין מעשיהם והתנהגותם של חוקרי השב"כ כלפי מר מוגרבי החל מיום 8 5.8.08 הגיש הוועד הציבורי נגד עינייים תלונה בשמו ליועץ המשפטי לממשלה ביום 28.8.2008. עד עצם היום הזה לא התקבל כל מענה לתלונה.

מסמכיו של מר מוגרבי הנמצאים בידינו עולה:

תאריך	מקור המסמך	מאת	אל	תוכן (מקומות שהושארו ריקים היו בלתי קריאים במסמכים שנמצאים בידינו)
3.8.08	שב"ס	מרפאת בית מעצר קישון ד"ר טיטיאבסקי ולרי	אחראי חוקרי אגף מיוחד	בן 18, מצב כללי משביע רצון, אין שום תלונות. אינו סובל ממחלות ממושכות. ללא עבר פסיכיאטרי, לא משתמש בסמים, לא מקבל טיפול תרופתי.

בבדיקה: כאבי ראש, כאבי רגליים, פצעים בפה. בלוע ב.מ.פ. אוזניים ב.מ.פ. בריאות ב.מ.פ. קולות לב סדירים. STOMATITIS.SUSP ל.ד. 130/90 דופק _____ MOXIPEN 500 מג 3 פעמים ביום ל 3 ימים	אחראי חוקרי אגף מיוחד	מרפאת בית מעצר קישון ד"ר מרקוס אולגה	שב"ס	4.8.08
		ד"ר אלכסנדר אפנסייב	בית חולים לניאדו המחלק ה לרפואה דחופה	5.8.08
אבחנה: Assault _____ Laceration of scalp Contusion of chest בהרדמה מקומית בוצעה תפירת פצעים מעקב רופא מטפל נגד כאבים לפי הצורך הוצאת תפרים בעוד שבוע ימים משתחרר בתאריך 6.8.08 שעה 00:55		ד"ר אלכסנדר אפנסייב	בית חולים לניאדו המחלק ה לרפואה דחופה	5.8.08
בד"כ בריא. היום קיבל מכות. מצב כללי טוב. קיבל טיפול בבית חולים לניאדו. מסרב מהטיפול האנטיביוטיקה.		מרפאת בית מעצר קישון ארקין אמיל	שב"ס	6.8.08

<p>חזר מנסיעה מבמ"ש רמלה מצב כללי משביע רצון, בהכרה מלאה ללא סימני מצוקה. בדיקה גופנית ונוירולוגית א.מ.ל פרט לפצע תפור מלפני כשבועיים לא יודע אך התרחש. בעור הקרקפת צד ימין ללא סימני דלקת ולאחר חיטוי עם פולידין בוצע הורדת תפרים שולל מחלות נפש ומחשבות אובדנות</p>	<p>אחראי חוקרי אגף מיוחד</p>	<p>מרפאת בית מעצר קישון ד"ר פארס סלימאן</p>	<p>שב"ס</p>	<p>18.8.08</p>
<p>מדובר באסיר בן 20, בריא בד"כ. ברקע שימוש בסמים במשך כשנה וחצי. בתאריך 6.8.08 נבדק במיון ב"ח לניאדו עקב חבלה (לדבריו הוכה ע"י חוקרים). במיון ביה"ח אובחן פצע בעור הקרקפת ובוצעו תפרים. צילום חזה וצלעות היה תקין. באותו יום כשהגיע לבימ"ר קישון נבדק ע"י רופא. הרופא בדק את העצור והמליץ כי העצור יתחיל טיפול אנטיביוטי למנוע אפשרות של תהליך דלקתי בפצע, אך העצור סרב לקבל טיפול. לאחר מכן, במשך שהותו של הנ"ל בבימ"ר קישון נבדק מס' פעמים ע"י רופא ונשללה בעיה רפואית חריפה כלשהי. לאחר הורדת התפרים הפצע נקי, ללא הפרשות וללא סימני דלקת. בבדיקה אחרונה ב 31.8.08 מצבו הכללי משבוע רצון, ללא תלונות רפואיות כלשהן, בדיקה גופנית היתה בגדר הנורמה.</p>	<p>עו"ד תחריר עתאמלה מהנא, הועד נגד עיניים</p>	<p>ד"ר אלכס אדלר, קרפ"ר</p>	<p>שב"ס</p>	<p>9.9.08</p>

רח' דרור 9 יפו־ת"א ישראל 68135 | טל: 03-6873718 | פקס: 03-6873029

شارع درور ٩ يافا - تل أبيب ٦٨١٣٥ | هاتف: ٠٣-٦٨٧٣٧١٨ | فاكس: ٠٣-٦٨٧٣٠٢٩

9 Dror St. Jaffa-Tel Aviv 68135 Israel | Tel: +972-3-6873718 | Fax: +972-3-6873029

mail@phr.org.il | www.phr.org.il

מתלונתו של מר מוגרבי עולה כי:

- רופאים העובדים במתקני שב"ס, הסמוכים למתקני חקירות ובין השאר נותנים שירותים רפואיים לנחקרים, מעלימים עין מהאלימות ו/או העינויים המופעלים כלפי מטופליהם ע"י החוקרים. למיטב ידיעתנו רובם המכריע לא מתעד את הפגיעות ואף לא את תלונות המטופלים ואינם מדווחים על אירועים אלה.

- לא מעט רופאים בבתי חולים מעלימים עין מתלונות כלואים מטופלים על אלימות שהופעלה כלפיהם. אינם מתעדים את הפגיעות בצורה נאותה (במקרה זה אין ציון גודל, צבע, מיקום מדויק וכו' של הפגיעה) המאפשרת לזהות את מקורן. אינם מדווחים על פגיעות אלה לגורמים מחוץ לבית החולים.

- עולה חשש שצוותי מד"א שיתפו פעולה עם כוחות הביטחון בטיוח אלימות שמופעלת ע"י כוחות הביטחון כלפי כלואים.

- עולה חשש שרופא או איש רפואה אחר פעל בשיתוף פעולה עם כוחות הביטחון במתקן כליאה סודי כלשהו ושירת את מטרותיהם, כפי שעולה מעדותו של מר מוגרבי מיום 11.8.08.

- ממקרה זה עולה שרופאים העובדים במתקני כליאה מעבירים מידע רפואי על מטופליהם לחוקרי שב"ס. עובדה זו נתמכת ע"י טפסים שנמצאו על ידינו בתיקים רפואיים של כלואים. הטופס ממוען אל אחראי חוקרי אגף מיוחד, מכיל תאור מצבו הרפואי של העצור, תחת פרטי המאשר מופיעים שמו וחתימתו של הרופא (מצ"ב טופס לדוגמא משנת 2007).

לאור המידע העולה מתלונתו של מר מגרבי, אין מחלוקת כי משרד הבריאות אינו יכול להמשיך להתעלם מהמצב הבלתי אפשרי בו נמצאים רופאים העובדים במתקני שב"ס הסמוכים למתקני החקירות של שב"ס. על כן, עליו לפעול להוצאת הרופאים ממתקנים אלה כך שלא יועמדו במצב בו הם נדרשים לשמש רשת ביטחון למערכת המסכה נזק למטופליהם.

חמור מכך, מתלונה זו ותלונות רבות קודמות, נראה כי צוותי הרפואה בבתי החולים אינם מודעים לצורך לתעד באופן יסודי את סימני האלימות על כלואים הנמצאים תחת טיפולם ואינם רואים צורך או אפשרות לדווח על מקרים אלה לכתובת מחוץ לבית החולים. משרד הבריאות אינו יכול להתעלם מהעובדה שצוותי רפואה בבתי חולים אינם פועלים באופן בלעדי לטובת של מטופליהם אלא לוקחים בחשבון שיקולים של מערכת הביטחון.

רח' דרור 9 יפו-ת"א ישראל 68135 | טל: 03-6873718 | פקס: 03-6873029

شارع درور 9 يافا - تل أبيب ٦٨١٣٥ | هاتف: ٠٣-٦٨٧٣٧١٨ | فاكس: ٠٣-٦٨٧٣٠٢٩

9 Dror St. Jaffa-Tel Aviv 68135 Israel | Tel: +972-3-6873718 | Fax: +972-3-6873029

mail@phr.org.il | www.phr.org.il

אנו מבקשים כי:

1. משרד הבריאות יערוך חקירה יסודית של המקרה, יאתר ויערוך חקירה של כל אנשי הרפואה שהיו מעורבים.
2. משרד הבריאות יפעל להוצאת רופאים ממתקני כליאה הסמוכים למתקני חקירות של שב"כ.
3. משרד הבריאות יפעל להעלאת מודעות בקרב רופאים, הן בשירותי הביטחון והן במוסדות ציבוריים, לחובתם לתעד כיאות ולדווח על מקרים בהם עולה חשש לאלימות ו/או עינויים שהופעלו כלפי כלואים. זאת כיוון שגם לאחר שיוצאו ממתקנים בהם יש עינויים, עדיין יקבלו עצירים שמגיעים ממתקנים אלו אל בתי הכלא/החולים.
4. כחלק מהעלאת המודעות בקרב צוותים רפואיים משרד הבריאות יפרסם את החוברת "צוותי רפואה: מינעו עינויים".
5. משרד הבריאות יפעל להפסקה לאלתר של העברת מידע רפואי על מטופלים מאנשי רפואה לחוקרי שב"כ.
6. אנו מבקשים לברר משרד הבריאות האם ישנם רופאים או אנשי צוות רפואי ממקצועות אחרים המועסקים ע"י שב"כ ואם כן באילו תנאים ועל פי אילו חוזים.

בברכה,

הדס זיו	ישי מנחין
מנכ"ל	מנכ"ל
רופאים לזכויות אדם	הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל

העתקים

י"ר הר"י
ראש השב"כ
קרפ"ר שב"ס
ראש WMA
י"ר לשכת אתיקה של WMA
דן מרידור – אחראי על קשר ממשלה שב"כ
WHO
IRCT

רח' דרור 9 יפו-ת"א ישראל 68135 | טל: 03-6873718 | פקס: 03-6873029
شارع درور 9 يافا - تل أبيب ٦٨١٣٥ | هاتف: ٠٣-٦٨٧٣٧١٨ | فاكس: ٠٣-٦٨٧٣٠٢٩
9 Dror St. Jaffa-Tel Aviv 68135 Israel | Tel: +972-3-6873718 | Fax: +972-3-6873029
mail@phr.org.il | www.phr.org.il